

İÇ MEKANDA UYGULANAN RENK TERCİHİNİN MEKAN ALGISINA ETKİSİ

Senanur TELLİOĞLU[†], Burhan SATICI^{††}

[†] İstanbul Ticaret Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul, Türkiye

^{††} İstanbul Ticaret Üniversitesi, Mimarlık ve Tasarım Fakültesi, İstanbul, Türkiye

senanurtellioglu@gmail.com, bsatici@ticaret.edu.tr

0000-0002-6704-5225, 0000-0002-8919-6016

Atf/Citation: Telliöğlü, S., Satıcı, B., (2022). İç Mekanda Uygulanan Renk Tercihinin Mekan Algısına Etkisi. Journal of Technology and Applied Sciences 4(2), 87-95

ÖZET

İnsan hayatının büyük bir kısmı iç mekanlarda geçmektedir. İç mekan alanlarında konfor koşulları ya da estetik kavramı doğru sağlanmadığı takdirde kullanıcının yaşam kalitesi olumsuz yönde etkilenmektedir. Bu kavramlar estetik ve antropometrik değerleri sağlayan renk, uyum ve materyaller ile sağlanabilmektedir.

Renkler ayrıca psikolojik davranışlarımızı da etkiler. Kırmızı rengin nabzımızı artırabileceği ve dolayısıyla iştahı artırabileceği kanıtlanmıştır. Bu nedenle fast-food restoranlarının duvarlarında turuncu ve kırmızı gibi parlak renkler kullanılmaktadır. İnsanların restoranda turuncu veya kırmızı renk gördüklerinde yemek yeme arzusu artmaktadır. Restoranların bu kadar parlak ve sıcak renkler kullanmasının temel nedeni budur. Renk, belirli bir alan için sağlamak istediğiniz ruh hali, atmosfer ve duyu esas alınarak seçilmelidir.

Bu çalışmada, iç mekanda kullanılan renk tercihinin mekan içinde oluşturduğu algı etkisi ortaya konulmuştur. Amacın daha iyi anlaşılabilmesi için başta mekan ve mekan algısına dair alt başlıklar irdelenmiştir. Ardından renk ve oluşturdukları algı konuları anket çalışması ile ortaya koyulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Mekan, Mekan algısı, Renk, Psikolojik algı

THE EFFECT OF COLOR PREFERENCE APPLIED IN THE INTERIOR ON THE PERCEPTION OF SPACE

ABSTRACT

Most of human life is spent in interior areas. If the comfort conditions or aesthetics concept is not provided correctly in the interior areas, the life quality of the user is negatively affected. These concepts can be achieved with color, harmony and materials that provide aesthetic and anthropometric values.

Colors shape our psychological behavior. It has been proven that red can increase our pulse and therefore increase appetite. Seeing orange or red in the restaurant will increase people's desire to eat. That's why restaurants prefer such bright and warm colors. Color should be preferred according to the mood, atmosphere and emotion you want for that region.

In this study, the effect of color preference on the perception created in the space was revealed. In order to better understand the purpose, sub-headings about the perception of space and space were discussed. After these concepts, color and the perception issues they create were revealed with a survey study.

Keywords: Interior, Perceptions of interior, Colour, Psychological perception

1. GİRİŞ

İnsan yaşamında önemli bir yere sahip olan iç mekanlar, insanın aidiyet duygusu beslediği kişisel mekanını oluşturma iç güdüsüne dayanmaktadır.

Günümüzde insan yaşamının çoğu iç mekanlarda geçmektedir. Bu nedenle iç mekanlarda kullanıcıya sağlanan konfor düzeyi ve mekan algısı direkt olarak kullanıcının yaşam kalitesini, günlük eylemlerini etkiler.

İnsanoğlu kullandığı mobilyalarda; işlev, estetik, model, ergonomik uygunluk, renk faktörü ararken moda şartlarına göre ya da estetik algısına göre seçim yapmakta olup; renklerin ve kullanılan malzeme türlerinin insan psikolojisindeki etkisi ne yazık ki dikkate alınmamaktadır (Pulgram, Stonis, 1984: 9).

Oysa iç mekanlarda kullanılan iç mimari sabit (duvar, zemin ve kolon vb.) ve hareketli elemanların (tefrişler, bölücüler vb.) malzeme ve renkleri kişinin psikolojik olarak kendini daha iyi hissetmesinde, motivasyonunun yükselmesinde ve yaşam kalitesinin artmasında önemli rol oynamaktadır.

İç mimari elemanlar, tefrişler, döşemeler ve renkler çeşitlendiği takdirde mekanlar için farklı birer algı oluşturabilirler. Dikkat edilmesi gereken unsur ise oluşturmak istediğimiz algıya göre bu faktörlerin tercih edilmesi gerektiğini bilmektir.

Renkler, bir mekanda sunulan sonsuz seçenekleri ile kullanıcının nasıl hissedeceğini oluşturmak veya yönlendirmek için kullanılabilir. Her bireyin her renkle farklı bir ilişkisi olabileceği belirtilmelidir. Bu farklılık ebeveynliğimiz ya da geçmiş deneyimlerimizin renklerle ilişkilerine dayanmaktadır. Bir kişi kırmızıyı eğlence ve kutlama ile ilişkilendirebilir, diğeri bir kişi ise savaş ve nefret ile ilişkilendirebilmektedir. Tasarımcı olarak, bunun kullanıcı üzerindeki algısını anlamak ve belirlemek önemlidir (Pulgram, Stonis, 1984: 11).

Bu çalışmanın amacı; iç mekanda kullanılan renkler ile kullanıcının üzerinde oluşturulan algı etkisini inceleyerek, mekan tasarımına etkisini araştırmaktır.

2. MEKAN

Mekan kavramı kendi içinde oldukça geniş anlam yelpazesine sahip bir kavramdır. Geçmişten günümüze zamanın etkisiyle birçok biçim değişikliğinden geçerek farklı tanımları yapılmış ve günümüze dek devamlılığı süren bir konu haline gelmiştir. Örnek olarak Vitruvius (tarih) “mekan” kavramını mimari temeli esas alarak fonksiyon, estetik ve etik kavramlarından oluşmuş bir bütün olarak tanımlamaktadır (Tuncel, 2007:1).

Fransız filozof Bergson (tarih) ise daha geniş bir tanım ile farklı bir bakış açısı kazandırarak mekanın madde, hareket ve genişlemelerden oluştuğunu ifade etmiştir. Bergson’a göre maddelerin arasındaki mesafe farklılıklarının oluşturduğu hareket, mekanın şeklini değiştiren bir olgu olarak ortaya çıkmaktadır. Bu kavram fiziki bir olgu olarak zaman ile paralel düşünülmektedir. Maddeler hareket halinde bulduklarında başkalaşmaya başlar ve bu ancak bir zaman dilimi içinde meydana gelmektedir. Bu sayede zaman organik bir boyut olarak mekana eklenmektedir.

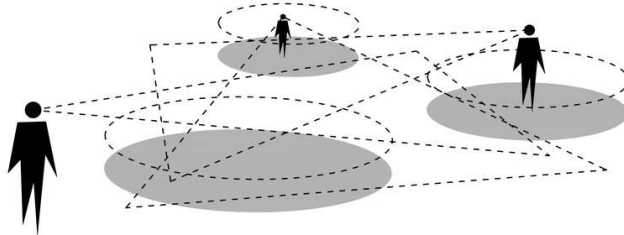

Şekil 1. Zaman ile mekan ilişkilendirmesi

2.1. Mekanın Tanımı

‘Mekan’ sözcüğünün kökü incelediğinde Arapçadan dilimize geçen ‘kevn’ sözcüğünden türediği görülmektedir. ‘Kevn’ sözcüğü anlam olarak var olmaktadır. ‘Kevn’ sözcüğünün kök anlamı ‘varoluş yeri’ olarak tanımlanmaktadır. (Yavuz, 2005:8). Mekan kavramını, insanı bulunduğu çevreden belli ölçüde soyutlayan ve içinde faaliyetlerini sürdürmesine elverişli olan alan olarak tanımlayabilmemiz mümkündür (Hasol, 2005:313).

Mimarinin temelinde ‘mekan’ kavramı yer almaktadır. Kullanıcının faaliyetlerini gerçekleştirebileceği kapalı alanların oluşturulmasında öncelikli olarak mekanın oluşturulması esas alınmaktadır. Bir mekanı oluşturan kabuk, dış mekan ve iç mekan arasında bir köprü oluşturmaktadır. Bu sayede iç ve dış mekanların bütünleşmesinde bir köprü görevi görmektedir. Düşey ve yatay elemanların içten dışa ve dıştan içe doğru olan sürekliliği, algılama sınırlarını genişleterek mimari oluşumda, iç mekan ve dış mekan bütünlüğünün oluşumunu kolaylaştırmaktadır (Tuncel, 2007:9). Mekânlar devamlı olarak varlığını çevrelemektedirler. Mekanın görsel biçimi, aydınlatma kalitesi, hacmi ve ölçeği tümüyle toplam biçimin elemanları tarafından tanımlanan sınırlarıyla ilişkilendirilmektedir. Mekânı çevreleyen ve mekanın biçimini oluşturan elemanlar mekana mimari kimlik kazandırmaktadır.

Şekil 2. Kişinin kendi etrafında oluşturduğu özel alan ya da mekan

Mimarlar ve tasarımcılar mekanlar tasarlamaktadırlar fakat mekanın nasıl bir mekân haline geleceği ve nasıl kullanılacağı asla ön görülemez bir durumdur. Bunu oluşturan faktörler insan algısı, etkileşim, duygular ve anlardır.

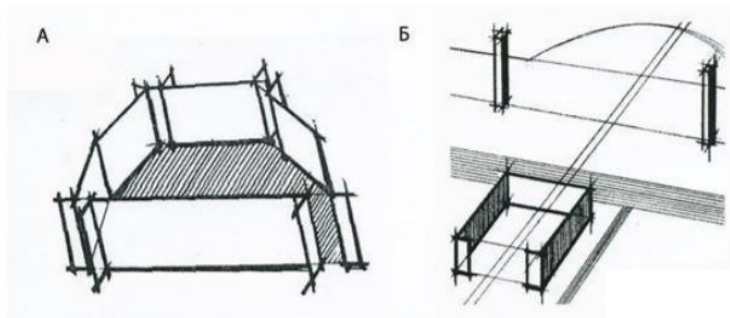
2.2. Mekanın Tanımlayan Elemanlar

Mimari biçim kütle ve mekân arasındaki ortak temas noktasında oluşmaktadır. Mimaride biçim ve mekânın ilişkisi birden fazla ölçekte tespit edilebilmektedir. Yapının bulunduğu alan kentsel ölçekte ele alındığında, var olan dokusunun korunabilmesi için çevresinde bulunan yapılar ile ilişkisi dikkate alınmaktadır. Yapıdaki her mekanın biçimi ve çevrenişi yapının etrafındaki mekanların biçimini belirlemektedir ya da çevredeki diğer oluşumlar tarafından belirlenmektedir (Ching, 1979: 166).

İç mekan temel olarak zemin, duvar ve tavanın bir araya gelmesi ile oluşur. İç mekan kavramı ele alındığında mekanı mekan yapan etkenler, mekanın sınırlayıcıları olan yatayda zemin ve tavan; düşeyde duvar ve bölücüler olarak sıralanabilmektedir. Bu elemanlar mekanı sınırlamakta, mekanı diğer mekanlardan ya da olgulardan ayırmaktadır.

3. MEKAN ALGISI

Algılama, birden fazla faktörün bir araya gelmesi ile oluşan bir olgudur. İnsanoğlu algılama sürecini hızlı bir şekilde gerçekleştirmektedir. Algılama, çevresel ve içsel uyaranların biri veya birçoğu ile herhangi bir nesneye veya algılanacak olan şeye dikkat etmek, ilgilenmek ile başlayan, yorumlama ile devam eden tepki verme ile sonuçlanan bir süreçtir.

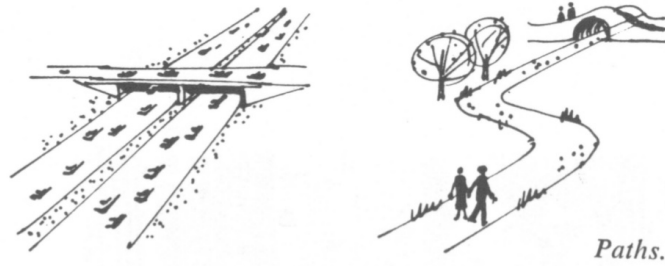
Şekil 3. Kapalı (A) ve açık (B) mekan, Lynch, Image Of City, 1960:52-53

Mekan algı psikolojisi temelde kullanıcının mekan içerisinde ya da mekanın çevresinde kazandığı deneyim ve bu deneyim ile kişinin mekanı hatırlaması ile ilişkilidir. Elde edilen bu deneyim kullanıcının hareket kavramı ve zamana bağlı olarak değişebilmekte ve gelişebilmektedir. Kişinin mekanı hangi ölçekte olursa olsun kendine göre algılayabilmesi ve hafızasında tutabilmesi için bazı ek mekânsal bileşenlere ihtiyaç duyduğu gözlemlenmiştir. Lynch (tarih) algıyı oluşturan bu bileşenleri kent ölçeğinde ele almış ve bu bileşenleri kent mekânın algılanması için beş başlıkta toplamıştır.

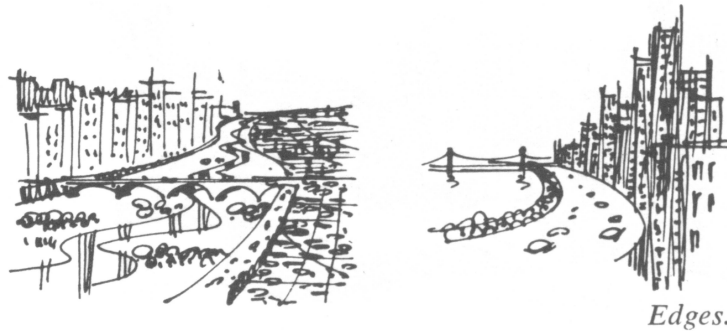
Şekil 4. Kent ölçeğinde algıyı oluşturan bileşenler, Lynch, Image Of City, 1960:52-53

- Yolları; gözlemcilerin alışkanlık ile kullandığı ya da gizil olarak kullandığı devamlılığı olan kanallardır.

Şekil 5. Lynch, özgün eskizleri yollar, Lynch, Image Of City, 1960:51-97

- Sınırlar; gözlemciler tarafından yol olarak kullanılmayan, doğrusal elemanlardır.

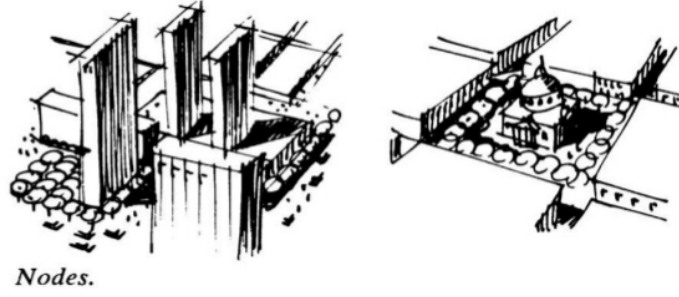
Şekil 6. Lynch, özgün eskizleri sınırlar Lynch, Image Of City, 1960:51-97

- Bölgeler; karakteristik özelliklere sahip alanlardır.

Şekil 7. Lynch, özgün eskizler bölgeler, Lynch, Image Of City, 1960:51-97

- Düğüm noktaları; yolların kesişim-yönelim noktalarıdır.

Şekil 8. Lynch, özgün eskizleri düğüm noktaları, Lynch, Image Of City, 1960:51-97

- İşaret noktaları; mekansal organizasyon içerisindeki çeşitlik ve farklılaşmalardır.

Şekil 9. Lynch, özgün eskizleri işaret noktaları, Lynch, Image Of City, 1960:51-97

Mekan algısını sağlayan bileşenler irdelendiğinde; kullanıcının mekan içerisindeki sirkülasyonu, yönelim ve diğer mekanlar ile mekan arasında bağlantı kurabilmesinin mekan algısı psikolojisi ile doğrudan bağlantılı olduğu gözlenmiştir (kaynak).

Değerlendirmenin sonucunda, mekan algısı psikolojisinin kullanıcının mekan içindeki konumunun, mekânsal ilişkileri çözebilmesi ile ilişkili olduğu gözlemlenmiştir. Bu nedenle kişinin mekan içinde kendisinin nerede bulunduğunu tanımlayabilmesi ve bilinçli olarak gideceği noktaya varabilmesi için işaretlere, bağlantılara ve yönlendirmelere ihtiyaç duymaktadır (Kahvecioğlu, 1998:33).

Kişinin mekan içindeki konumunu belirleyebilmesi için bulunduğu mekanın ölçeğini, sınırını bilmesi gerekmektedir. Mekansal ilişki tanımlayabilmesi için ise yollar, bağlantı noktaları, işaret ve düğüm noktalarını tanımlaması gerekmektedir (Lynch, 1960:117).

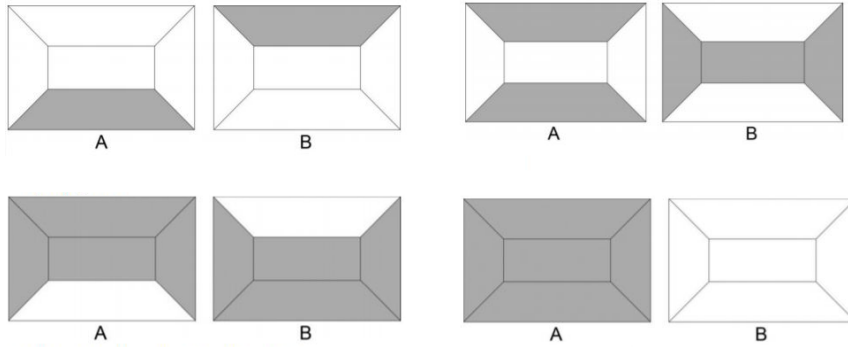
4. İÇ MEKANDA RENK

Renk kendi başına bir bilimdir ve iç mimarların sahip olduğu son derece önemli bir unsurdur. Ruh hali yaratma ve tanımlama, bir alanın ne kadar büyük veya küçük olduğu algısını değiştirme yeteneğine sahiptir. Renklerin kullanıcı üzerine psikolojisi hafife alınmamalıdır. Renk, vücudumuzda fiziksel ve psikolojik bir tepkiyi uyatarak anıları yandırabilmektedir ve duyguları karıştırabilmektedir. Örneğin, yeşiller ve maviler sakinliği cezbeder ve yatak odaları için uygundur; kırmızı ise iştahı cezbeder ve bu nedenle genellikle mutfaklarda bulunmaktadır. Bir mekan içinde kullanılacak renkler planlanırken, ilk olarak mekanın kullanım amacı ve o mekanda meydana gelecek eylemleri dikkate alınmalıdır. Sonrasında ışığın renk algımızı değiştirebileceği göz önüne alındığında, hem doğal hem de yapay aydınlatmanın seçtiğiniz rengi gece ve gündüz nasıl etkileyeceğini dikkate alınmalıdır. Son olarak, mekanın boyutları ve hacmi dikkate alınmalıdır (Mahnke, Meerwein, Rodeck, 2007). İç mekan tasarımlarında genellikle daha fazla alan yanılması yaratmak için daha küçük alanlarda daha açık veya daha parlak renkler kullanılmaktadır. Daha koyu renkler daha geniş bir alana güçlü bir boyut verebilmektedir (Manav,2015).

Şekil 10. Rengin farklı yüzeylerde kullanılması ve mekan algısına etkisi, (Manav, 2015)

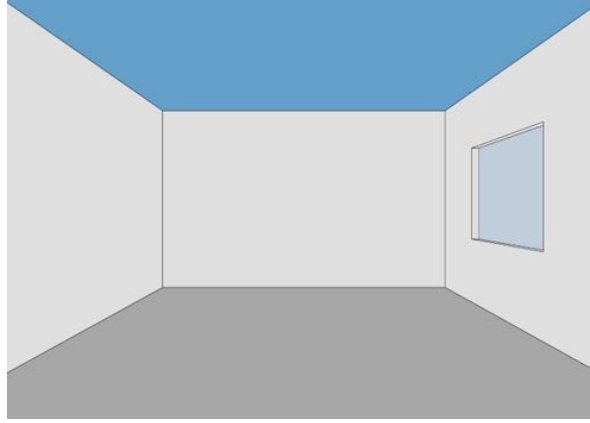
Bu sayede istenilen mekansal deneyimi sağlamak için, bir duvarın bir boyutlarını değiştirmeden o mekanın algısı değiştirmektedir. Bu algı çeşitliliği, renk veya malzeme değişikliği ile sağlanabilmektedir. Daha açık ve daha soğuk renkler, alanın daha büyük görünmesini sağlamaktadır. Daha koyu renkler onları daha kapalı ve göze daha küçük görünmesini sağlamaktadır. Bir ortamdaki renklerin veya dokuların düzenlenmesi perspektifi değiştirmektedir, odanın daha uzun, daha uzun, daha geniş görünmesini veya belirli bir öğeyi vurgulamasını sağlamaktadır (Mahnke, Meerwein, Rodeck, 2007).

Şekil 11. Açık ve koyu değerli renklerin kullanımı, Anket çalışmaları

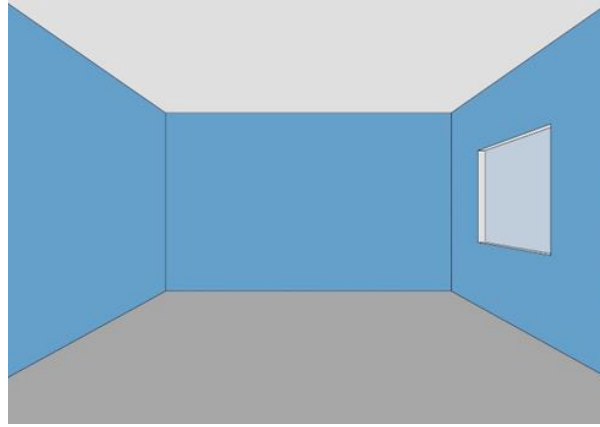
İç mekanda kullanılan renkler ile kullanıcının üzerinde oluşturulan algının incelenmesi amacıyla, yaş, eğitim, cinsiyet gibi faktörlere ayrılmaksızın rastgele oluşturulan 50 kişilik bir topluluğa anket çalışması yapılmıştır. Oluşturulan anket çalışmasında katılımcıların cinsiyet ve yaşları dışında sosyodemografik sorulara yer verilmemiştir. Bilgisayar destekli tasarım programları aracılığı ile birbirlerinin aynı yalnızca yüzey renkleri birbirilerinden farklı 5 adet mekan oluşturulmuştur. Mekanın kişi üzerinde oluşturabileceği algılar, oluşturulan görsellerin altında maddeler halinde sıralanmıştır. Ortaya çıkan verilerin daha spesifik sonuçlar olması amacıyla kullanıcılardan bu maddelerin kendilerinde oluşturduğu hisleri tanımlayıp tanımlamadıkları belirtmelerine yönelik “evet” ve “hayır” seçenekleri ile sunulmuştur.

Yapılan anket çalışmasında yer alan Şekil 12’deki görsel kullanıcıya sunulduğunda 50 kişiden 44’ü tavanın daha düşük bir algı oluşturduğunu bu da mekanın olduğundan daha basık bir hissiyat verdiğini belirtmiştir. 50 kişiden 28’i ise duvarları standart olarak tanımlarken; 22’si duvarları geniş ve ferah olarak tanımlamıştır. Buradan yola çıkarak bir ortamda ferahlık hissi yaratmak için en iyi yöntem, doğal ışığı yansıtacak ve yüzeylerin gözlere daha büyük görünmesini sağlayacak açık renkler kullanılmaktadır. Öte yandan, amaç mekanda daha kompakt, daha küçük ve daha rahat hissedilmesini sağlamak olduğunda, düşey bölücü eleman yüzeylerinde daha güçlü renkler seçilmektedir. Düşey elemanlar mekanın aldığı doğal ışığın çoğunu absorbe ederek, belirli mekan işlevleri için faydalı olabilecek bir muhafaza hissi verebilmektedir. Düşey elemanlarda daha koyu bir renk tercihi veya malzeme dokusunun görünür kılınması, tavanın daha düşük olduğu izlenimini vermektedir. Bu algı samimiyetin yanı sıra kullanıcıda klostrofobik bir izlenim de oluşturabilmektedir.

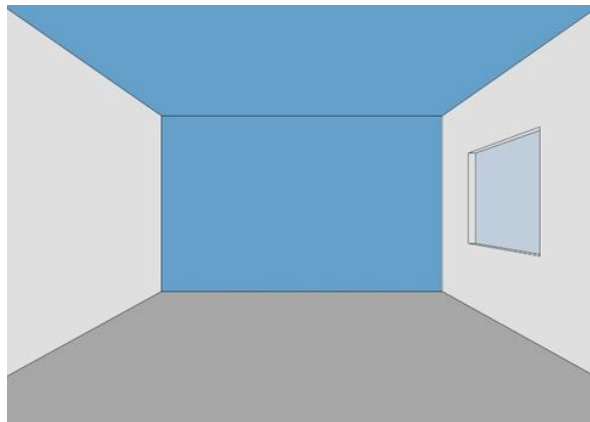
Şekil 12. Anket Çalışması Düşey elemanlarda koyu renk tercihi, Anket çalışmaları

Yapılan anket çalışmasında yer alan Şekil 13'deki görsel kullanıcıya sunulduğunda 50 kişiden 48'i tavanın, sunulan oda tiplerine kıyasla daha yüksek algılandığı ve daha ferah hissiyat verdiğini belirtmiştir. Buradan yola çıktığımızda düşey elemanların daha koyu bir renkte tercih edilmesi ve tavanı açık renkler tercih edilmesi daha yüksek bir tavan algısı oluşturduğu için kullanıcıya daha ferah bir mekan hissi verdiği kanısına varabilmekteyiz.

Şekil 13. Anket Çalışması Düşey elemanlarda açık renk tercihi, Anket çalışmaları

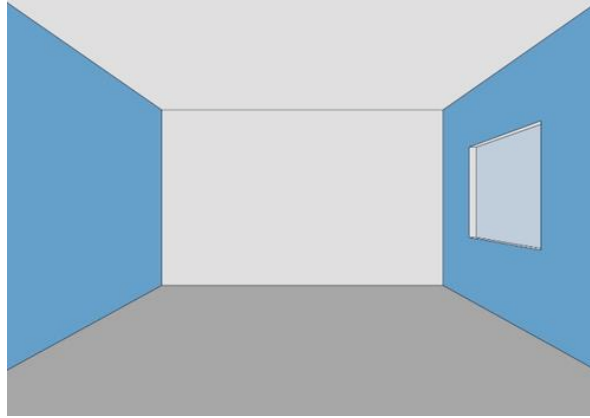
Yapılan anket çalışmasında yer alan Şekil 14'deki görsel kullanıcıya sunulduğunda 50 kişiden 32'si tavanın standart, 50 kişiden 43'ü alan hacminin daha geniş ve ferah hissiyatını verdiğini belirtmiştir. Buradan yola çıktığımızda arka duvarı ve tavanı aynı koyu renklerle boyamak ve yan duvarları daha açık bırakmak, alanın daha geniş ve daha geniş görünmesini sağlamaktadır. Bu amaç koridorlarda ya da dar odalarda yaygın olarak kullanılan bir tekniktir.

Şekil 14. Anket Çalışması Düşey ve dikey elemanlarda koyu renk tercihi, Anket çalışmaları

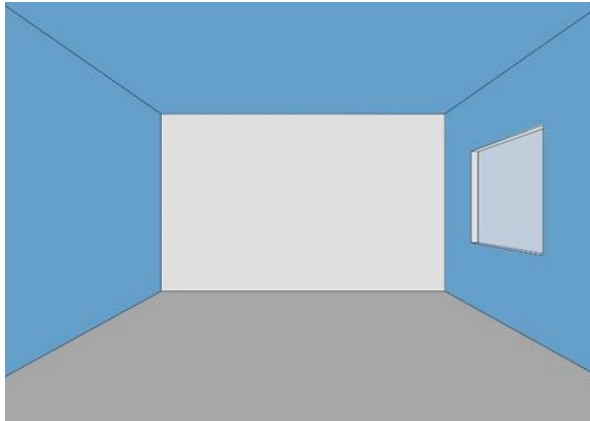
Yapılan anket çalışmasında yer alan Şekil 15'deki görsel kullanıcıya sunulduğunda 50 kişiden 49'u tavanı daha yüksek ve ferah tanımlarken, mekanı daha dar tanımlamıştır. Buradan yola çıkarak iki karşıt yan duvarı koyu

renklerle boyamak ve arka planı ve tavanı açık renklerde bırakmak, alanı göze daha dar hale getirecek ve dengesiz boyutlara sahip odaların oranlarını geliştirmektedir.

Şekil 15. Anket Çalışması Karşıt elemanlarda koyu renk tercihi, Anket çalışmaları

Yapılan anket çalışmasında yer alan Şekil 16'daki görsel kullanıcıya sunulduğunda 50 kişiden 36'sı tavanı, 32'si yan duvarları standart olarak tanımlarken, 50 kişiden 41'i mekanı uzun olarak tanımlamıştır. Buradan yola çıkarak duvarı vurgulamak için, diğerleri daha koyu bir renk tonuna sahipken daha açık bir renk tutulması gerekmektedir. Bu, insan algısının o alana çekilmesini sağlamaktadır. Bu vurgu koridor alanında uygulandığı zaman koridoru daha uzun olarak algılamamızı sağlamaktadır.

Şekil 16. Düşey elemanlarda koyu renk tercihi, Anket çalışmaları

5. SONUÇLAR

Yapılan anket çalışmasından elde edilen sonuçlar ve değerlendirmelere göre bir mekan oluşturulurken içerisinde gerçekleştirilecek faaliyetler dikkat edilmesi gereken önemli bir unsurdur. Bu araştırmada iç mekanda kullanılan renk tercihinin mekan içinde oluşturduğu algı etkisi ortaya konulmuştur. Farklı tercihlerin farklı algılar oluşturduğu oluşturulmuş 3 boyutlu mekan görselleri üzerinden örneklendirilmiştir. Amaç mekana uyum sağlamamalı aksine amacına uygun mekan oluşturulmalıdır.

Mekan içinde kullanılan renk ve malzeme mekanın kendi kimliğini oluşturmaktadır. Bu kapsamda yapılan çeşitlikler ise ortaya yeni kimlikler getirecektir (Ching, 1987: 114).

Renkler kendi aralarında birleştiğinde ortaya yeni renkler çıkartarak farklılaştıkları gibi, iç mekanların biçim, boyut ve özelliklerini de farklı algılamamızı sağlamaktadır. Renkler geniş ton yelpazesi ve doygunluk dereceleri ile bir nesneyi bir diğerinden ayırarak, ilgi uyandırarak ya da arka planda tutarak mekan oluştururlar. Bu oluşumlardan bazılarını özetlemek istersek sıcak ve yüksek yoğunlukta renkler aktif ve uyarıcı; soğuk ve düşük yoğunlukta renkler yumuşak ve rahatlatıcı etki oluşturmaktadır. Parlak ve doygun renkler dikkat çekmektedir. Ancak gri ve orta tonlar ise parlak ve doygun renklere kıyasla daha az güçlüdür. Bu durum karşıt tonlarla bizim biçim ve şekilleri daha iyi algılayabilmemizi sağlamaktadır. Ancak tonlar birbirine çok yakın olması halinde biçim ve şekillerin daha az belirgin olması ortaya çıkmaktadır.

Mekanın tanımlayıcı sınırları üzerinde renkler uygulandığında, soğuk renkler, gri renkler ve açık tonlar görsel olarak mekanın uzunluğunu arttırır. Bu durum tasarımlarda görsel olarak bir mekanın iç hacmini arttırmak için yatay yada düşey elemanlarda kullanılmaktadır. Sıcak renkler, doygun renkler ve koyu tonlar ise bu görsel etkinin tam tersini oluşturarak mekanı kısaltır. Anılan renkler görsel olarak bir mekanın iç hacmini azaltmak için yatay yada düşey elemanlarda kullanılmaktadır.

Uygun renk tercihi yapılırken kullanım yeri ve renk paleti uyumu dikkate alınmaktadır. Renk birleşimlerini oluşturan yaklaşımlar renk dizilimleri ile ilişkilidir. Diğer renk ilişkileri göz önünde bulundurularak renk dizilimi tasarımı yapılmaktadır. Renk diziliminin canlı renkler ya da sakin renklere oluşması, tercih edilen renklerin tonal değerlerine bağlıdır. İç mekanda renk dizilimi oluşturulurken, tonal ilişkiler ve renk dağılımları dikkatli hesaplanmalıdır. Renk dizilimi mekanın işlevinin yanı sıra mimari kimliğine uygun olmalıdır (Ching, 1987: 119).

İç mekan tasarımlarında renk kararları, mekanın hacim, boyut, biçim ve ölçeklerini şekillendirmek amacıyla kullanılırken kullanım kavramları irdelenmeli ve mekan içinde ön planda ve arka planda kalması hedeflenen öğeler kararlaştırılmalıdır. Mekanda oluşturulmak istenen algıya uygun sıcak ya da soğuk renk seçeneklerine gidilmeli ve mekan içinde oluşturulmak istenilen algıya göre bu tercihler yapılmalıdır. Renk, kişide oluşacak mekan algısını önemli ölçüde etkileyen bir faktör olmasından ötürü, belirtilen parametreler dikkate alınarak mekan içinde tercih edilmesi ve uygulama yapılması gerekmektedir.

KAYNAKLAR

Pulgram, W.L., Stonis, E.R. (1984), "Designing The Automated Office", The Whitney Library of Design, New York.

Tuncel, A. (2007), Mobil Konutlarda İç Mekân Organizasyonu ve Mobil Mekânların Tarihsel Gelişimi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Şentürer, A., Uz, F., Berber, Ö., Ural, Ş., (2008), "Zaman-mekan", YEM Yayınları, İstanbul.

Tschumi, B. (1974) "The Architectural Paradox", Cambridge, Massachusetts.

Yavuz, M. F. (2005), Mimaride Niş Kavramı. Yüksek Lisans Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İzmir.

Hasol, D. (1975), "Ansiklopedik Mimarlık Sözlüğü", YEM Yayınları, İstanbul.

Francis DK Ching (1979), Architecture: Form, Space, and Order, Washington.

Francis DK Ching (1987), Interior Design: Illustrated, Copyright, Washington.

Lynch, K. (1960) "The Image of City", MIT Press, Massachusetts.

Kahvecioğlu, H. (1998), "Mimarlıkta İmaj: Mekânsal İmajın Oluşumu ve Yapısı Üzerine Bir Model", Doktora Tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Rodeck, Bettina, Gerhard Meerwein, Frank H. Mahne (1999), "Mensch - Farbe - Raum : Grundlagen der Farbgestaltung in Architektur, Innenarchitektur, Design und Planung", Leinfelden-Echterdingen, Koch.

Manav, B., (2015), Renk – Anlam – Mekan İlişkisi, İstanbul Kültür Üniversitesi, İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Bölümü, Türkiye

Souza E. (2020). Content Integration. <http://www.archdaily.com/935067/how-colors-change-the-perception-of-interior-spaces> (09.03.2020).

